

G E W O O N ANDERS

UITGAVE VAN DE LANDELIJKE VERENIGING CENTRAAL WONEN

COLOFON 2

EEN BIJZONDERE LEEFGEMEENSCHAP IN EEN BIJZONDER KLOOSTER-COMPLEX 2

AMERIKA AMERIKA 4

ONTSTAAN CW 6

COLUMN 7

EEN AANLOOPDAG OVER ZELFBEHEER BIJ OMSLAG 8

ALTERNATIEF EN NO-NONSENSE DL 2 10

'JA'S' EN 'NEE'S' VOOR CENTRAAL WONENDEN 13

GGG 15

2008
Jaargang 31, Nr 103
Losse Nummers 3,50

Colofon

“Gewoon Anders” is het blad van de
Landelijke Vereniging Centraal Wonen
(LVCW)

Postbus 19163, 3501 DD Utrecht
06-13015869
internet: www.lvcw.nl
mail: info@lvcw.nl

Prikbord: www.woongroep.net

Abonnementen

€10,- per jaar

Aangesloten groepen krijgen per 6 huis-
houdens 1 exemplaar van ieder nummer
ter verspreiding onder hun leden.

Opzegging vóór 1 oktober.

Losse nummers
€ 3,50 excl. porto

Redactieadres

Heleen Toet
CW Heemskerk
Oosterweg 2 C
1968 KN Heemskerk

Redactie

Flip Krabbendam (CW Delft)
Heleen Toet (CW Heemskerk)

Aan dit nummer werkten mee:
Esther van Gog, Anna Dijkhuis,
Annemarie Kooij

Layout

Esther Kwakernaak

Auteursrechten

Overname van artikelen en illustraties is
niet toegestaan zonder toestemming van
de redactie.

Foto pagina 1: Omslag-dag

**Is er interessant nieuws uit uw project,
schrijf ons dan.**

Wie schrijft, die blijft.

Jij kan het ook!

Druk:

Pasklaar, Sittard
ISSN: 0166-4336

EEN BIJZONDERE BIJZONDER KLOO

Zomaar 'n dak boven wat hoofden

Foto: Kees Brinkman

zuster Theofrieda

Vier zusters van de congregatie Zusters van Liefde wonen al 25 jaar in het klooster aan de Hoogstraat in Eindhoven. Zij zagen en zien het als een opdracht het pand een maatschappelijke doelstelling te geven. Met hun activiteiten hebben zij altijd getuigd van ‘een brede kijk op de wereld’, aldus zuster Theofrieda in het magazine van de vereniging Solidair.

Inmiddels bestaat de leefgemeenschap niet alleen uit religieuzen, maar maken ook gezinnen en andere leken er deel van uit.

Het kloostercomplex geeft nu, behalve aan de leefgemeenschap Hoogstraatgemeenschap, onderdak aan verschillende organisaties:

- *Emmaus afdeling Eindhoven*, die al sinds 1980 ruimte huurt in het klooster. Zij hebben voor de dakloze vluchteling gekozen.
- *Stichting Vluchtelingen in de knel*. Vroeger kregen asielzoekers een uitkering en konden een kamer huren in het klooster. Later richtte de overheid AZC's op, zodat opvang niet meer nodig was. Maar er bleef een groep over, uitgeprocedeerden of mensen die in een tweede procedure zaten, zonder recht op sociale voorzieningen. De zusters besloten deze mensen op te vangen. Geleidelijk groeide uit dit werk de stichting 'Vluchtelingen in de knel'. Naast praktische hulp doet de stichting acties en lobbywerk om het asielbeleid te beïnvloeden, geeft voorlichting over de problematiek en creëert nieuwe perspectieven voor afgewezen vluchtelingen.
- *Omslag, werkplaats voor duurzame ontwikkeling*. Omslag brengt mensen samen rond de thema's milieu, vrede, cultuur, economie en solidariteit en organiseert activiteiten op die gebieden.
- *Balans*. Een landelijke oudervereniging van kinderen met ontwikkeling-, leer- en gedragstoornissen. Op de afdeling Eindhoven werken 6 vrijwilligers.
- *Combinatie, afdeling Opnamegroep*. Het weglouphuis, zo werd de opnamegroep vroeger genoemd, is nu onderdeel van de Combinatie. De opnamegroep biedt hulp aan jongeren van 12 tot 23 jaar die niet meer thuis kunnen

LEEFGEMEENSCHAP IN EEN KLOOSTERCOMPLEX

wonen. Er is 24-uurs opvang. De maximale verblijfsduur is 3 maanden.

- De Grieks-orthodoxe kerk en GroenLinks afdeling Eindhoven maken respectievelijk gebruik van de kapel en van kantoorruimte.

De Hoogstraatgemeenschap

De Hoogstraatgemeenschap biedt in het klooster ruimte aan groepen die niet of nauwelijks aan woon- of werkruimte kunnen komen. Als die groepen over meer geld de beschikking krijgen moeten ze naar iets anders uitkijken.

De gemeenschap laat zich inspireren door politiek theoloog Dorothee Sölle. Op de website staat op de welkomspagina een citaat van haar: Voor het geweten gaat het er uiteindelijk niet om welke strategie je kiest: ophouden, niet meewerken, weigeren of burgerlijke ongehoorzaamheid; waar het om gaat is het andere visioen van bevrijding, waaraan wij uiting geven in ons handelen.

In de roerige jaren 80, toen de zusters er net woonden, werd het pand belegerd door de ME, met zoeklichten op de ramen en zo. De ME was op zoek naar de vredesactivisten die blokkades uitvoerden tegen de NAVO-trans-

Belegerd door de ME

porten dwars door Eindhoven. Die vredesactivisten, waaronder de bekende Kees Konings, sliepen namelijk in het klooster.

Geweldloos verzet

De zusters waren volkomen overdonderd door de gebeurtenissen. Zij hadden zo iets nog nooit meegemaakt. Om beter op zulke omstandigheden voorbereid te zijn, zijn ze toen trainingen geweldloos verzet met rollenspellen gaan volgen. Ook besloten zij de dingen structureel aan te pakken. Niet alleen onrecht aanklagen, maar er ook wat aan doen. Ze komen veel op wake's in de stad en bezoeken regelmatig gevangenen, onder andere het uitzetcentrum in Amsterdam Zuidoost.

Zonnekind

Een vrij nieuwe activiteit is de Huiskamer **Zonnekind**. Zo noemen zij de internationale maaltijd die zij samen met vier vluchtelingen en twee studenten van de TUE eens per maand organiseren. Voor de vluchtelingen is het een goede mogelijkheid om hun kwaliteiten met andere mensen te delen. Zo samen dineren kan leiden tot wederzijds begrip. Een van de zusters: "De naam Zonnekind drukt het positieve gevoel uit als we zien dat Nederlandse studenten en buitenlandse jongeren enthousiast samenwerken".

Brand

In 1995 is er brand geweest, waarbij een groot deel van het klooster verwoest is. Aangestoken, volgens de zusters. Vermoedelijk door een rechts radicale groep. Gelukkig is het pand, dankzij de hulp van velen, weer hersteld.

De leefgemeenschap geeft regelmatig informatiemiddagen. Het is ook mogelijk een week mee te leven, dit jaar van 24 tot 28 november. En je kunt er tijdelijk komen wonen. www.hoogstraatgemeenschap.nl

Partnerschap

Als de congregatie, die eigenaar is, het klooster zou verkopen, zou zij daar veel geld voor kunnen krijgen. Maar, dan heb je alleen maar geld. Door een zinvolle besteding aan het gebouw te geven ben je veel meer structureel bezig, vinden de zusters. Ze zijn op zoek gegaan naar een partner die het pand op termijn kan overnemen. Zuster Veronique 'is het internet opgegaan' en heeft daar de Vereniging Solidair gevonden. De Vereniging Solidair kenden de zusters al van een cursus solidaire economie. Het bestuur van de congregatie ging akkoord – volgens de zusters zagen ze dit misschien als een elegante manier om van hen af te komen, omdat zij het pand op een totaal andere manier invulden en beheerden dan bij de andere kloosters van de congregatie gebeurde.

Solidair

Een tak van de Vereniging Solidair, het Ana Maria Fonds-OnroerendGoed gaat nu het pand beheren, binnen de bestaande kaders. Het overgangproces is inmiddels in volle gang; dit wordt begeleid door Buro Raamwerk in Nijmegen, ook aangesloten bij Solidair. Raamwerk biedt organisaties en bedrijven advies en ondersteuning bij het beheren van onroerend goed. In de toekomst zal de congregatie het eigendom getrupt, via een stichting, overdragen aan het AMF-OnroerendGoed. Overdragen, dus niet verkopen.

De zusters hebben veel vertrouwen in de overeenkomst met Solidair, omdat zij dezelfde doelen nastreven.

Bron: "Het voortzetten van de Hoogstraatgemeenschap is een opdracht", art. van Eugene Janssen in Solidair magazine okt. 2007

AMERIKA

Impressies van een stedenbouwkundige excursie die begon in *Las Vegas*. Wat hier tot in het extreme is doorgevoerd zie je ook op ander plaatsen: voor de vormgeving van gebouwen wordt teruggегrepen op Europees beeldmateriaal.

'lunchen met uitzicht op de Ponte Vecchio en wat gondels'

Zo hebben we heerlijk geluncht in het centrum van Montelago, een buitenwijk van Las Vegas, een centrum dat de vorm heeft van een Italiaans dorpje. Vanaf ons gezellige terrasje hadden we een mooi uitzicht op wat gondels en op de Ponte Vecchio. En als je deze mooie replica ziet, dan kun je het schamele origineel waar Florence het mee moet doen gerust afbreken.

Ponte Vecchio in Florence

Ponte Vecchio in Montelago; beter dan het origineel.

AMERIKA

Fear driven

Na Las Vegas bezochten we Phoenix. Een mooi voorbeeld van Amerikaanse stedenbouw, die over het algemeen gebaseerd is op het rechthoekig grid. Zo'n grid is namelijk een mooi open systeem, met vele mogelijkheden.

Maar hoe gebruik je deze? Bij Stedenbouw zijn drie aspecten van belang. Deze moeten alle drie tot hun recht komen: de stad moet economisch gezond zijn, ruimtelijk kwaliteiten bezitten en ook sociaal iets voorstellen. Echter, in Phoenix was het economische aspect van de stedenbouw verreweg het belangrijkste. Fascinerend om te zien waar je dan belandt. Eerste indruk: als je de economie (lees de belangen van projectontwikkelaars) vooropstelt, dan is dat vragen om narigheid op het punt van de ruimtelijke kwaliteit. Veel economisch geëxploiteerde decors, en overal wat anders, en door de tijd heen ook steeds wat anders. Geen afleesbare historie. Een rommeltje waar de tijdelijkheid vanaf straalt, maar met wat goede wil kun je dit natuurlijk ook avontuurlijk noemen...

'Verrommeling of avontuur?'

Het feit dat de economie voorop staat heeft niet alleen gevolgen voor de ruimtelijke kwaliteit. Doordat de economie de boventoon voert, is er ook nauwelijks geld voor openbare ruimten waar inwoners (via de gemeenteraad) iets over te zeggen hebben. Want openbare ruimten kosten de gemeente namelijk geld voor onderhoud, en je verdient er niks aan. Wat er wel is, zijn zogenaamde publieke ruimten, maar daar hebben de uitbaters het voor het zeggen.

'Mondige bewoners of brave consumenten'

Zo komt door de leidende rol van het economisch krachtenspel niet alleen de ruimtelijke kwaliteit in het gedrang, maar ook de sociale kant van de stedenbouw... de stad is eerder van ontwikkelaars en uitbaters dan van de inwoners, die een bestaan leiden van brave consumenten die bij de eersten op de koffie komen.

Maar is zo de stad nog wel hun eigen stad? Waar zij een band mee kunnen opbouwen? Decors, veranderingen die je niet in de hand hebt en altijd het gevoel dat je op bezoek bent. Hier is de vervreemding toch ingebouwd?! Dat zou de verklaring kunnen zijn voor de vele kilometers, of mijlen, Berlijnse muur waarachter zij zich, in hun huizen, hebben teruggetrokken. Voor de veiligheid. Stedenbouw in Amerika is 'fear driven', zegt professor Nan Ellin die een lezing voor ons verzorgde.

Centraal Wonen

Maar ben ik nu niet te negatief? Ik bedoel, wat nu in Amerika gebeurt, zal over 10 jaar ook bij ons gebeuren. We hebben het hier wel over de vooruitgang, en die hou je niet tegen. Als je je daar tegen verzet loop je het gevaar te eindigen als die mopperende kereltjes in de loge, van de muppetshow. Althans, dat stempel ligt voor je klaar.

Maar wacht even, wie bepaalt hier wat vóóruit is en wat áchteruit? We zijn, als we nog 10 jaar hebben, misschien nog op tijd gewaarschuwd.

'Dat is de vooruitgang, die hou je niet tegen'

Als we ons nu eens verre proberen te houden van een 'fear driven' stedenbouw. En op dat moment denk ik natuurlijk aan Centraal Wonen. Een woonomgeving die echt is wat de bewoners zich wensen, waar veranderingen ook weer 'van de bewoners' zijn en waar het sociale leven uitgangspunt is en niet het geld en de angst...

Ontstaan van Centraal Wonen

Ingezonden brief

Lies van Dooremaal
Havenzicht 41
1357NG Almere-Haven

Almere, 25 mei, 2008

Beste Annemarie Kooij,

In "Gewoon Anders", Nr. 102 wordt aandacht besteed aan een nieuwe film over het verschijnsel "Centraal Wonen". Het artikel van Marta Resink laat "Centraal Wonen" in 1970 als initiatief ontstaan in Denemarken en overwaaien naar Nederland ! Dat is een staaltje van geschiedvervalsing, want dat klopt absoluut niet!

Graag wil ik uit de doeken doen, wat het echte geboortejaar van "Centraal Wonen" is en hoe de naam - toevallig- is ontstaan !

In juni 1969 schreef ik als 36-jarige Lies Van den Donk-van Dooremaal een ingezonden brief aan het opinieweekblad "De Nieuwe Linie".

- "Wie ontwerpt een wooneenheid met een centrale keuken en eetzaal, een centrale wasserij, een kinderkresj, studieruimte, gemeenschappelijk te gebruiken logeerkamers en daaromheen of daarboven eigen kleine wooneenheden voor elk gezin ?"-

Ik besloot met de mogelijkheid je als belangstellende aan te melden voor een weekend hierover bij "GULDENBERG",

Trefpunt voor mensen en meningen" te Helvoirt, N.Br.

De brief werd geplaatst en de hoofdredacteur, Gerard van den Boomen was degene, die de wensdroom voorzag van het kopje: "CENTRAAL WONEN".

In dat najaar startte het eerste van 9 weekenden voor mensen uit heel Nederland.

De tijd was kennelijk rijp!

Architecten en studenten Bouwkunde meldten zich als ontwerp-gegadigden, terwijl de landelijke dag- en weekbladen om interviews vroegen van "Die Nijmeegse huisvrouw met vier kinderen, die een commune wilde!" Ook radio en televisie besteedden destijds aandacht aan dit nieuwe maatschappelijke verlangen!

Voor een kleine stuurgroep van enthousiastelingen, mijn man en mijzelf brak een hectische periode aan. Binnen een half jaar subsidiëerde het Ministerie van CRM (Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk) van Minister Marga Klompé het jaarsalaris + bureaunkosten van een socioloog, die in contact met Sociale Zaken en Volkshuisvesting aan het werk kon gaan om bij deze drie Ministeries de beletselen voor een tot stand koming van dergelijke projecten te achterhalen en om startende werkgroepen in het land te ondersteunen.

Zweden kende toen al veel werkende echtparen met praktische voorzieningen op commerciële basis, maar verder vonden we toen in Europa geen verwante initiatieven. Het werd dus nederlans pioniersarbeid!

De Landelijke Vereniging is in 1970 opgericht, maar "Centraal Wonen" heeft in 2009 desgewenst een veertigjarig bestaan te vieren. De mensen van het é é rste uur zijn dan inmiddels 65 en 70+ ! Weinigen hebben hun verlangen toen al ingevuld gezien, maar daaraan zou volgend jaar mei-juni nog een artikel te besteden zijn!

Met vriendelijke groet,

Lies van Dooremaal

Zelfbeheer is zoveel meer!

Ons centraal woonproject is gevestigd in een oude grote boerderij met flink wat land eromheen. Prachtig, riant wonen, geweldig uitzicht, veel privacy en ruimte en vrijheid. Maar..... het vraagt ook het nodige onderhoud.

Ik woon er nu 7 jaar en heb al de nodige verbouwingen meegemaakt. De grote klussen, zoals het vervangen van het dak, doen we gewoon zelf, zij het onder supervisie van een timmerman, superhandige klusjesman. Steeds terugkerende klus is ook het schilderwerk aan de buitenkant. Vorig jaar hebben we besloten daar een vakman voor in te huren om deze arbeidsintensieve klus te klaren. Maar verder doen we zoveel mogelijk zelf. Het is immers ONS huis!

Bij zo'n groot pand horen een heleboel klussen. Om te voorkomen dat we steeds discussies krijgen over wie wat moet doen, hebben we een werkdag; 1 x in de maand op de zaterdag. Ik noem het liever een klusdag omdat ik er daarvoor al 5 werkdagen op heb zitten maar goed, er wordt gewerkt op die dag. De avond ervoor bespreken we met elkaar wat er moet gebeuren. De multomap komt erbij met door de maand heen verzamelde klussen en de klussen die bij deze maand horen erin.

Op de zaterdag, werkdag, die ik toch klusdag blijf noemen, ontmoeten wij elkaar rond 9 uur in de centrale keuken. Meestal heeft een van onze bewoners iets lekkers gebakken voor bij de koffie.

Als het even kan met iets uit eigen moestuin of boomgaard. De lekkernij wordt verorberd en de hemel in geprezen, de kokkin is zelf niet zo snel tevreden en vindt het te plakkerig of te hard. De ochtendkranten komen met de koffie op tafel en rond een uur of half tien probeert 1 van de bewoners wat orde te scheppen door de klussen te gaan verdelen. Het valt niet mee om een ieder stil te krijgen want de krantenberichten roepen de nodige discussies op. Toch gaat een ieder aan de gang.

Tussendoor wordt nog koffie gedronken, het liefst lekker buiten en om een uur of 1 is het dan weer tijd voor een uitgebreide lunch. Gezellig met zijn allen aan tafel, lekker eten en de klussen bespreken en elkaar om

raad vragen voor de klussen die 's middags op het programma staan. Een klein uurtje later is een ieder weer aan de gang. Een van mijn vaste klusjes is al sinds jaar en dag het zwerfvuil langs de weg opruimen. Gewapend met werkhandschoenen, vuilniszak en kind. De eerste jaren lag en zat hij in de wandelwagen. Later zat hij in de bolderkar op deze dagen omgetoverd tot vuilniswagen en droeg ook hij werkhandschoenen, stoer hoor! De burens vinden het een bezienswaardigheid en we krijgen altijd veel complimenten van langsfietsende dorpsbewoners. Nu mijn zoon 6 jaar is heeft hij veel interessantere klussen te doen op de klus- pardon werkdag en heb ik een nieuw slachtoffer gevonden die mij helpt bij deze belangrijke klus. Onze oudste bewoonster (93 jaar) maakt graag een toertje in haar rolstoel. Daar hang ik mijn vuilniszak achter, zij wijst aan en ik buk en raap en kan nog net op tijd voorkomen dat mijn tijdelijke vuilniswagen de greppel langs de weg in rijdt!!! Hilariteit alom. De burens zijn dol op onze werkdag dan gebeurt er nog eens wat! Rond 5 uur zit het er wel weer op en sluit een ieder zich op in zijn eigen appartement om, met een borreltje even uit te zakken. Een enkeling wil perse nog de klus afmaken en zweet nog even door en de kok van die avond staat in de keuken met de muziek hard aan, te kokkerellen.

Rond de klok van 6 schuiven we allen weer aan tafel en evalueren onder het genot van een stevige maaltijd de werkdag.

Er wordt heel wat werk verzet op zo'n dag maar door de gezelligheid van de gezamenlijke momenten ervaren wij het allen als een dag die echt bij ons centraal woonproject hoort. Zelfbeheer? Voor ons is de werk- annex klusdag zoveel meer!

Hartelijke groeten,
Esther

Een 'Aanloopdag' over

We verkennen de mogelijkheden van niet- commercieel, collectief beheer van kleine panden, een voormalige school, klooster, fabriek of zorginstelling, maar o

Zo werd de dag aangekondigd door Omslag, werkplaats voor duurzame ontwikkeling in Eindhoven. Het vaders van De Verandering en van de Vereniging Solidair, Utrecht en Kees Brinkman van Raamwerk V.O.F. gaven ons eerst een kort geschiedenis overzicht van woongemeenschappen in Nederland: Vanaf de christelijke communes, leefgemeenschappen en de kraakbeweging, tot in de jaren 80 en 90 de legalisering door

Zelfbeheer

Centraal Wonen projecten hebben ook met zelfbeheer te maken, ook als gehoord wordt van een coöperatie. Te denken valt aan de gemeenschappelijke ruimten en de sociale organisatie.

Alles wat er komt kijken bij zelfbeheer is te vinden op de uitgebreide website www.vrijeruimte.nl/gids, een gids voor woon- werk- en cultuurpanden, met vele links naar andere websites.

Alles over zelfbeheer op de website

De gids heeft de volgende hoofdstukken:

- De groep en formele organisatie
- Financiering en exploitatie
- Zelfbeheer
- Collectief Particulier Opdrachtgeverschap
- Zelfwerkzaamheid en duurzaam bouwen
- Bedrijvigheid en publieke ruimte
- Public relations
- Engagement

In laatstgenoemd hoofdstuk, engagement – wij noemen dat betrokkenheid – staat:

"Voor de motivatie van de groep is het van belang regelmatig met elkaar te bespreken 'waar je staat', wat voor doelen en idealen heeft iedereen en hoever wil iedereen in het pand zich hier voor inzetten. Voelt men zich nog wel verbonden met de doelstellingen van het project? Welke rol zouden deze doelstellingen moeten spelen bij de aanname van nieuwe bewoners/bedrijfjes? (.....) Als je kwesties rond het engagement en de betrokkenheid van de groep bij de omgeving laat slossen, weet je zeker dat een groep na verloop van tijd inzakt of indut."

Omslag – de organisatie en de mensen

De aanloopdag bij Omslag, werkplaats voor duurzame ontwikkeling, was goed georganiseerd. We kregen van tevoren een lijst met namen van de deelnemers. Er werd op tijd gepauzeerd en afgesloten. De dag was niet gratis, ieder betaalde 'wat het je waard is'. Met elkaar werd de maaltijd bereid, tafel gedekt, (buiten) gegeten en opge-ruimd. En dat ging allemaal heel soepel.

De meeste CW-ers zullen wel eens gehoord hebben van Omslag, al is het maar van hun website Anders Wonen Anders Leven, met alle mogelijke informatie over gemeenschappelijk wonen in binnen- en buitenland, of van ZOZ, hun tweemaandelijks blad. In dat blad staat ook wat Omslag doet, "Omslag brengt mensen bijeen rond de thema's milieu, vrede, cultuur, werk, economie en solidariteit. Met acties, bijeenkomsten, publicaties en doe-activiteiten werkt Omslag aan een kleurrijke, duurzame samenleving."

Je zou verwachten dat Omslag uit een grote organisatie bestaat, maar niet is minder waar. Het zijn maar een paar mensen die het vele werk verzetten. Het wordt tijd voor een gesprek met Marta Resink, die samen met Dick Verheul het brein van de organisatie is.

Waar doen jullie het toch van? Er wordt zoveel werk verzet, dat kan toch niet voor niks? Marta legt uit dat Omslag geen subsidie krijgt. Zij heeft nu nog een verlengde ID-baan, Dick Verheul wordt uit de donaties van Omslag betaald en de andere vaste medewerkers doen het werk onbetaald. Verder hebben zij nog ongeveer 15 zogenaamde tijddonateurs, mensen die hun werktijd aan Omslag geven.

Zelfbeheer bij Omslag

banden aan de hand van voorbeelden uit de praktijk. Het kan gaan om grote en ook om een boerderij, villa, kraakpand of studentenflat.

was een mooie warme zaterdag, eind april, en er waren zo'n vijftig mensen op afgekomen. André Jonen van het Ana Maria Fonds Onroerend Goed, Nijmegen, verzorgden de 'power point' inleidingen. Zij stonden anarhisten uit Blaricum, Walden van Frederik van Eeden, de sociale bewegingen van de jaren 60, zelfkoop of koop en verhuur door de coöperatie en nieuwbouw voor woongemeenschappen.

15 mensen doneren werktijd

Ons gesprek wordt onderbroken door de kok, die een vraag over het recept heeft. De deelnemers aan de aanloopdag die blijven eten, maken zelf de warme maaltijd klaar. Dick Verheul heeft wel de boodschappen gedaan voor de (gedeeltelijke) wereldmaaltijd en coördineert de bereiding. Vandaag zijn er toevallig twee professionele koks bij.

De Omslag tuin

Ze noemen het een ecologische sier-, leef-, pluk- en gebruikstuin. Hij ligt heel beschut en het is er goed toeven op deze mooie en zonnige 'aanloopdag' in april. Op het dak van de pergola staan zonnepanelen. Binnenshuis kun je op een bord zien hoeveel energie er opgewekt wordt. Ze hebben gemerkt dat de opbrengst het hoogst is op wat koelere dagen met zon. Hitte blijkt een vertragende werking te hebben op het systeem.

De tuin vraagt wel veel onderhoud, maar Marta vindt het leuk hem bij te houden en er in te 'frutten'.

Omslag is gevestigd in een voormalig kloosterhuis aan de Hoogstraat in Eindhoven, tezamen met een aantal andere non-profit organisaties. Omslag heeft er een mooie kantooruimte, een bibliotheek, keuken en privé-kamers. En een groot deel van de omringende tuin.

Anders Wonen Anders Leven

Van de noodzakelijke werkzaamheden bij Omslag doet eigenlijk iedereen alles, maar bepaald werk wordt door bepaalde personen uitgevoerd. Zo verzorgt Marta het servicepunt Anders Wonen Anders Leven en de nieuwsbrief daarvan, en het project Wereldmaaltijden. Over de nieuwsbrief zegt zij: Ik weet zo veel en dit is een medium waarin ik heel veel kwijt kan, waarmee ik mensen blij kan maken.

Het servicepunt AWAL is een groot succes. Marta wijst er nog eens op dat ook CW-ers zelf hun activiteiten kunnen invoeren in de actie-agenda op de website, zoals rondleidingen, feesten, zoveel-jarig bestaan of wat je dan ook bekend wilt maken.

Mensen die een groep zoeken of projecten die nieuwe bewoners zoeken weten de website van Omslag al lang te vinden, evenals het prikbord van de Federatie Gemeenschappelijk Wonen.

Wereldmaaltijden

De FAO, de voedsel- en landbouworganisatie van de Verenigde Naties, publiceert zo nu en dan cijfers over de wereldwijde voedselproductie. De Stichting WereldDelen heeft uitgerekend hoeveel voedsel dat per dag per persoon betekent en Omslag heeft dat vertaald in een maaltijd. Uitgangspunt is dat er genoeg voedsel voor iedereen is, als er maar eerlijk gedeeld wordt. Er wordt zelfs genoeg voedsel geproduceerd om 2 x de wereldbevolking te voeden.

Bij eerlijke verdeling geen honger

De samenstelling van de maaltijd is gebaseerd op een berekening van de hoeveelheid calorieën en nutriënten die een eerlijke verdeling van voedsel over alle wereldbewoners betekent.

Omslag en de Stichting WereldDelen hebben een praktisch informatiepakket samengesteld. Dit pakket bevat veel feiten en cijfers, voorbeeldmenu's, een checklist voor het organiseren, boekentips en een voorbeeldpersbericht.

Voor een lekkere en voedzame Wereldmaaltijd zie www.omslag.nl/voedsel.htm. Hier kun je ook vinden welke organisaties vorig jaar een Wereldmaaltijd hebben klaargemaakt en wie het dit jaar gaat doen

ALTERNATIEF EN NO

In ons vorige nummer vertelden we al hoe de woningbouwvereniging Gelderland (WBVG) aan de weg timmert als beheerder van woningen met gemeenschappelijke voorzieningen, waarbij de huurders geacht worden veel zelfwerkzaamheid in te zetten bij het onderhoud en beheer van hun huis. Dat de WBVG een unieke, bijzondere vereniging is blijkt onder andere uit hun doelstelling van 1983:

De WBVG stelt zich ten doel "in het belang van de volkshuisvesting in de provincie Gelderland werkzaam te zijn, met name voor diegenen die behoren tot de laagste inkomensgroepen en op de woningmarkt onvoldoende aan bod komen"(art.2 lid 1 statuten), bijvoorbeeld omdat ze bijzondere woonwensen hebben zoals groepswonens, ecologische (ver)bouw of woon- werkcombinaties".

De voornaamste ideeën van de WBVG zijn:

het creëren van betaalbare woon- en activiteitenruimten voor mensen met lage inkomens, andersoortige woonwensen in de praktijk gestalte geven, het realiseren van zelfwerkzaamheid tijdens de verbouwing, en het mogelijk maken van zelfbeheer door bewoners/gebruikers van panden.

We spreken met de directeur, Bernard Smits, die bij de vereniging betrokken is sinds 1988 en er in 1995 coördinator werd, later directeur. Omdat de huurders de panden zelf beheren en zelf onderhouden kunnen de huren laag zijn, zegt hij. "Daarom moet dat een belangrijk punt in de doelstelling blijven, ook als we verder gaan uitbreiden of ons op een andere manier ontwikkelen in de toekomst.

Onze adviesfunctie wordt ook steeds belangrijker, niet alleen aan initiatiefgroepen en krakers, maar ook aan andere woningbouwcorporaties. Wij helpen

de initiatiefnemers vanaf de zijlijn graag op weg en vormen voor hen een brug-

getje naar de andere corporaties. Het initiatief gaat altijd uit van bewonersgroepen. Het is wel handig als we er in een vroeg stadium worden bijgeroepen, want in de eerste fase worden de belangrijkste keuzes gemaakt. Op dit moment werken we aan de legalisatie van een kraakpand waarin mensen al zeven jaar wonen. We maken samen een praktisch plan van aanpak voor nu en ook een beheersplan voor daarna."

"Verder hebben we als WBVG veel contact met de Federatie Gemeenschappelijk Wonen, waar de landelijke vereniging Centraal Wonen deel van is. We willen graag samenwerken met alle belangrijke verbanden en initiatieven op dit gebied. **Centraal wonen** is een vorm van wonen die onze doelen zeer nabij komt. We zouden er gezamenlijk naar kunnen streven om in alle prachtwijken van minister Vogelaar een Gemeenschappelijk wonen project te ontwikkelen. Als wij voor dit plan de springplank naar de corporaties kunnen zijn, kan de Federatie Gemeenschappelijk Wonen de link zijn naar de vraagkant. Is dat een goed plan?"

De Structuur

Centraal in de organisatie staan de panden en de algemene ledenvergadering, het hoogste orgaan van de WBVG. Het "werkapparaat" bestaat uit een dagelijks bestuur en enkele werknemers. Het bestuur is financieel en organisatorisch verantwoordelijk voor het functioneren van de WBVG als

corporatie. De WBVG heeft verder een Raad van Toezicht die, vanaf de zijlijn, de gang van zaken in de gaten houdt. Daarnaast geeft de Raad van Toezicht vanuit haar expertise raad aan het bestuur. Het specifieke karakter van de WBVG wordt vorm gegeven via een aantal werkgroepen waarin huurders actief zijn. Deze wisselen zo nodig van doel en taakstelling. Vroeger waren er de ontwikkelingengroep, de beheercommissie en de onderhoudsgroep, nu is er een werkgroep duurzaamheid en een werkgroep zelfbeheer. Binnenkort komt er een werkgroep projectontwikkeling bij.

Elk pand vormt zelf een bestuur van vrijwilligers en is van daaruit vertegenwoordigd in de Raad van Toezicht.

'krakers vormen vaak een zeer gemotiveerde groep. Het is zinnig om dat op waarde te schatten'.

Er zijn daarnaast consultants in dienst van de WBVG die het opknappen en onderhouden van de panden stimuleren en begeleiden indien nodig. Er kan een bedrag voor onderhoud worden vastgesteld en met de bewoners worden afgesproken welk deel van klussen zij zelf oppakken en welk deel moet worden uitbesteed. Zij kunnen de arbeidskosten als het ware zelf terugverdienen.

De toekomst

Bernard Smits: "Inmiddels hebben we twee jaar met onze leden overlegd over de nieuwe ontwikkelingen die zich voor doen en het beleid dat daarbij en bij onze doelstellingen past. De WBVG heeft weinig financiële reserves, wat haar kwetsbaar maakt. Vooral omdat we voor de wet wel aan dezelfde regels moeten beantwoorden als de grote kapitaalcrachtige woningbouwverenigingen. Daarom moeten we ook meer

D-NONSENSE, deel II

vlees op de botten krijgen en gaan groeien, zo mogelijk ook buiten de provincie Gelderland. Daarnaast moeten we ook meer over duurzaamheid nadenken en er meer in investeren. Eind oktober zijn we gestart met een duurzaamheidswerkgroep om een idee te krijgen van de mogelijkheden binnen en vanuit de WBVG.

Duurzaamheid

In het beleidsplan 2007 – voor de komende tien jaar – wordt het streven naar duurzaamheid in het gebruik van materialen en in het aanpassen van de bestaande panden zeer serieus neergezet, en gaat een werkgroep ideeën inventariseren en aanbevelingen en adviezen rapporteren. Men gaat er vervolgens van uit dat de adviezen van de nieuwe werkgroep zoveel mogelijk opgevolgd worden door alle bewoners en medewerkers.

Het eerste dat de werkgroep doet is het begrip definiëren. Wat verstaan we onder duurzaam wonen? Wat kunnen wij aanpakken op de korte termijn en wat stellen we ons ten doel op de lange termijn?

Een aantal ideeën uit hun verslag citeren we hieronder.

Wat verstaan wij onder duurzaamheid

- kiezen voor milieuvriendelijke materialen
- investeren in zonnecollectoren, lemen wanden, compost toiletten, kurkisolatie, enz.
- cradle to cradle met materialen werken i.p.v. cradle to grave
- beperking energiegebruik in de panden stimuleren
- huurders erbij betrekken met ludieke acties zoals: spaarlampen uitdelen
- website maken om het streven te promoten en WBVG te profileren
- informatiepakket maken voor nieuwe huurders

Korte termijnmaatregelen zouden kunnen zijn:

- Een informatiepakket maken over duurzaamheid
- Bouwchecklist opstellen met punten van duurzaamheid waarmee bij verbouwingen rekening gehouden moet worden.
- Energielabel – de energieprestatie berekening met de bewoners/huurders bespreken en over tien jaar streven naar label C voor alle panden.
- Dubbelglasactie
- Website waarop kennis wordt verzameld over mogelijke maatregelen, de Wikiduzza, ontwikkelen

De WBVG wil zich blijven ontwikkelen tot een organisatorisch sterke en financieel gezonde organisatie, hoewel het steeds moeilijker wordt om betaalbare projecten te realiseren. Naast de stijgende prijzen op de onroerend goed markt die het moeilijker maken zijn ook de regels van het ministerie van Vrom veranderd, en hebben mensen minder tijd voor zelfbeheer en zelfwerkzaamheid

- Weggeefsite ook voor bouwmaterialen en witgoed
- Duurzaamheidsprijs instellen voor het pand dat het meeste bespaart
- Woongedragcampagne: bewoners meer bewust maken van hetgeen ze zelf kunnen bijdragen
- Een duurzaamheids-deskundige zou kunnen worden aangesteld als consulent..

Voor de lange termijn moeten we doelen stellen: wat willen we bereiken, waarom, en hoe.

- Er zal een fonds in het leven geroepen moeten worden van waaruit de duurzaamheidsprojecten betaald kunnen worden
- we moeten ernaar streven onze eigen energie op te

Voormalig zwembad Velp

- wekken over een x aantal jaren
- datgene wat we gebruiken aan grondstoffen moet zoveel mogelijk later hergebruikt worden.
- de WBVG streeft naar een duurzaam imago dat tot uitdrukking komt in ieder facet, van PR materiaal tot koffie in het kantoor.

Enzovoort. Het lijkt erop dat er een nieuw, noodzakelijk idealisme in de vereniging begint vorm te krijgen.

Wat is een goed voorbeeld van het werk van de WBVG?

Duurzaam in de praktijk

Bernard Smits: "Het is wel aardig om ons laatste project te noemen, waar we binnenkort mee kunnen beginnen, het zwembadproject in Velp. Dat wordt iets heel moois. Daar kunnen we duurzame materialen gaan gebruiken en wanden van stobalen neerzetten."

Elk pand vormt zelf een bestuur en heeft een vertegenwoordiging in de Raad van Toezicht van de Woningbouwvereniging.

Prijsvraag

Het is begonnen met een prijsvraag van de gemeente over het oude, niet meer in gebruik zijnde zwembad, waarvan de gebouwen na kraak bewoond worden door een groep jonge mensen die er een hele mooi natuurgebiedje omheen gemaakt hebben. De gemeente wilde langzamerhand graag een oplossing voor het 'wilde' gebruik van het

gebied en schreef een ontwerp prijsvraag uit. Vele architecten en –bureaus reageerden.

De prijsvraag leverde een aantal zeer luxueuze plannen op, en daarbij een plan van de WBVG, dat aansloot op de bestaande ontwikkelingen rondom het zwembad, en de door de bewoners ingezette verbeteringen van het natuurgebied. Bovendien bevatte het plan hergebruik van materialen en andere milieu bewuste keuzes.

Ringslangen

Het zwembad is een vijver geworden met planten, vissen, kikkers, hagedissen en veel vogels eromheen. Vooral is het nu bekend om de grote populatie ringslangen, de dassen en de ijsvogels. Ook wandelaars hebben dit nieuw

ontwikkelde gebiedje ontdekt. Aangezien het grenst aan een groot stuk heide en bosland, is het een peperdure plek. Indien er echte woningen gebouwd zouden worden zouden dat onbetaalbare huizen zijn voor de

groep mensen die er nu woont.

Er staan binnen de gemeentegrens, vlakbij het zwembad, al grote villa's. De gemeenteraad koos uiteindelijk voor het 'natuurbehoud'plan van het team van de WBVG, waar ze natuurlijk wel trots op zijn. Het dagblad De Gelderlander schreef er als volgt over.

AK

Bron: www.wbvg.nl

ZWEMBADPROJECT

(De Gelderlander)

Sleutelrol Arnhemse corporatie in 'gekraakt' Velp's Natuurgebied.

Wat moet je beginnen met een lang verlaten zwembadterrein dat ook nog eens is gekraakt?

De WBVG heeft het antwoord op die vraag voor het voormalig zwembad Beekhuizen in Velp. Een beter bewijs van het bestaansrecht van misschien wel de kleinste woningbouwvereniging van Gelderland is er eigenlijk niet.

Directeur Bernard Smits toont zich erg in zijn nopjes met de klus. En de gemeente Rheden is naar alle waarschijnlijkheid verlost van een project dat een goede twee decennia voor veel hoofdbreken is gezorgd. Het gebouw van het voormalige zwembad wordt in de komende periode verbouwd tot een appartementencomplexje met vijf woonunits. De alternatieve non-sense corporatie WBVG viert haar 25ste verjaardag en beheert inmiddels zo'n tweehonderd kamers in twintig panden in Arnhem, Nijmegen en Wageningen. De wortels liggen in de kraakbeweging, waarmee Smits zijn sympathie betuigt. "Kraakers worden vaak neergezet als overtreders van de wet. Maar ook in Beekhuizen gaat het om een zeer gemotiveerde groep. Het is de moeite waard om dat op waarde te schatten".

Voor Beekhuizen betekent dat onder meer dat het gebied toegankelijk blijft. Bovendien krijgen de ex-kraakers als toekomstige bewoners de taak om, waarschijnlijk acht uur per week, mee te werken aan het onderhoud van de natuur in het gebied. Smits nuanceert het beeld van zijn organisatie als 'kraakersclub'. "De helft van onze panden heeft geen kraakhistorie", motiveert hij. Als bestuurder ziet hij 'gemeenschappelijk wonen en werken' als uitgangspunt voor alle projecten waaraan de WBVG meewerkt.

De organisatie heeft inmiddels flink wat unieke kennis over deze vorm van centraal wonen, dat weer aan populariteit lijkt te winnen. Smits zoekt naar wegen om deze ervaring te gelde te maken. "Ik kan me voorstellen dat we in de toekomst andere corporaties helpen om projecten voor groepswoon op te zetten."

De Beekhuizen bewoners namen zelf contact op met de WBVG. Samen deden ze mee aan de mislukte prijsvraag die de gemeente Rheden hield. Voor de klus op Beekhuizen moet de WBVG diep in de reserves tasten. Toch doet de WBVG dit project met volle overtuiging. "De locatie is zo bijzonder dat het eigenlijk geen vraag is. Dit moeten we oppakken."

WIE SCHRIJFT DIE BLIJFT!!

O JA? Ja, in de Gewoon Anders dan he. Als een centraal woner heeft leren schrijven en lezen, is hij/zij voor ons een goede kandidaat om ons krantje te helpen invullen. Schrijf voor Gewoon Anders over je tuin, je burens, jezelf, de zomer, de winter, het binnenwerk, het buitenwerk, rare, spontane, grappige, vreemde, gewone, moeilijke dingen die je binnen Centraal wonen hebt gezien.

Gewoon Anders wordt er volgens ons direct leuker en leesbaarder door. Kom, probeer het eens. Groei en bloei, schrijf je ding naar:

Heleen Toet, Oosterweg 2C, 1968 KN Heemskerk. Zodat je in 2008 kunt zeggen: ik schreef en bleef.

Redactie

'Ja's' en 'Nee's' voor Centraal wonenden

THEMAMIDDAG VAN DE LVCW IN LEEUWARDEN

Tijdens de laatste algemene bijeenkomst in CW Leeuwarden ging het over wat we nou "onacceptabel gedrag in een CW project" vinden. Dat sluit aan bij het vorige GA nummer, met daarin de resultaten van de enquête over omgaan met overlast. Waarom zoveel aandacht hiervoor? Het antwoord op deze vraag is: Meerdere projecten worstelen met overlast van medebewoners. Dat blijkt uit de enquête. Maar niet alle projecten: in één van de CW projecten heeft men geen problemen met onacceptabel gedrag. Nooit gehad ook. Misschien, stellen de bewoners die de enquête hebben ingevuld, heeft dat te maken met de grootte (het project is relatief groot) en omdat het geen clusteropbouw kent. Er zijn alleen algemene projectruimten.

Mensen vertrekken

Maar wat is "ontoelaatbare overlast". Dat is immers een vrij subjectief begrip en heeft te maken met zowel de 'overlast veroorzaker' als degene iets als overlast ervaart. Toch blijkt dat overlast sfeerbedervend kan zijn en zelfs het voortbestaan als CW project bedreigen.

Bijvoorbeeld omdat mensen om die reden uit het CW project vertrekken. Vaak zijn dat juist voor de gemeenschappelijkheid waardevolle medebewoners.

Divers gedrag

Onacceptabel gedrag varieert van niet betalen voor gemeenschappelijke voorzieningen (maar er wel gebruik van maken), geen bijdrage leveren aan de gemeenschappelijke taken, niet nakomen van afspraken hierover, tot verbaal en zelfs fysiek agressief gedrag. Vooral dat laatste, fysiek geweld, kan niet, dat vindt men unaniem. Zeker als het structureel wordt. 'Eén keer door het lint gaan kun je nog een beetje begrijpen.'

Werving van nieuwe bewoners

Een van de twee groepjes die hierover brainstormden kwam met het idee een lijst te maken met JA's en 'Nee's. Wat verwacht je van a.s. medebewoners. Zo kun je geïnteresseerden laten weten wat van medebewoners wordt verwacht op het gebied van de gemeenschappelijkheid. Door dit te lezen en zich

akkoord te verklaren committeert een nieuwe bewoner zich. Hij of zij heeft een beeld gekregen en je kunt hem of haar hierop aanspreken. Dat gebeurt nu in de meeste projecten niet. Of op een onduidelijke manier.

Meerdere projecten hebben wel een huishoudelijk reglement, dat met de statuten aan nieuwe bewoners wordt gegeven en wordt toegelicht tijdens de kennismakingsfase. Soms is er ook een meer uitgebreide infomap.

In enkele projecten volgt ook een akkoordverklaring door het te ondertekenen. Daarin staat bijvoorbeeld dat elke bewoner een bijdrage levert aan de gemeenschappelijke activiteiten en een taak(je) op zich neemt. Maar meestal is er geen sprake van iets ondertekenen.

Een duidelijke lijst met 'Dit verwachten wij in ons CW project van alle bewoners', de 'JA's', zou een duidelijk beeld geven van wat de a.s. bewoner verwachten kan en door het te ondertekenen wordt hij of zij mede verantwoordelijk. Je kunt hem of haar daarop aanspreken.

Dat is een heel zachte sanctie,

iemand aanspreken op zijn verantwoordelijkheid. Sancties blijken steeds het zwakke punt in veel CW projecten. CW ers (b)lijken daar niet van te houden. Het begrijpelijke en bekende, 'we laten elkaar graag vrij en worden zelf ook graag vrijgelaten' verhaal.

Afspraken zonder Sancties zinloos

Er zijn maar weinig projecten die duidelijke sancties hebben. Een uitzondering is de aanpak van het niet nakomen van de financiële verplichtingen voor de gemeenschappelijke voorzieningen.

In dit project is een Incassoreglement met een glashelder stappenplan dat bij alle bewoners bekend is. (zie bijlage). Bij geen betaling na meerdere herinneringen en een vervaldatum van drie maanden wordt een incassobureau ingeschakeld. Wordt ook dan niet betaald, dat volgt 'de gang naar de rechtbank'. Zeer duidelijke en in zwaarte oplopende sancties. De ervaringen zijn positief.

Ook komt het voor dat een niet betalende of overlast gevende medebewoner de toegang tot de gemeenschappelijke ruimten wordt ontzegd. Dat is overigens niet altijd gemakkelijk uitvoerbaar. Kunnen de bewoners dan alleen met sleutels in de ruimten komen?

Dit ontbreken van sancties leidt tot de volgende stelling, waarop gereageerd kan worden naar de GA redactie of via de mail.

Voorbeeld

'Het is aanbevelenswaardig voor CW projecten om bij storende overlast, na meerdere interne waarschuwingen door medebewoners en tenslotte door het bestuur, de formele weg te bewandelen en dit gedrag te documenteren en tijdig te melden bij de betrokken instelling, zoals politie (lawaaï, fysieke agressie) of woningcorporatie (vernietiging, onjuist gebruik van gemeenschappelijke ruimten) hulpverlening (verslaving, psychose) en de gang naar de rechtbank niet te vermijden'.

Definitie

Maar nu is het begrip onacceptabel gedrag nog niet gedefinieerd. Dat kan namelijk alleen door onderlinge uitwisseling.

Hieronder volgt een voorlopig lijstje met JA's zoals geformuleerd door het groepje in Leeuwarden. Er zou een algemene lijst kunnen komen, bruikbaar voor oude en nieuwe CW projecten (en andere gemeenschappelijk wonen projecten). Dat is een soort van onderlegger, waar elk project z'n eigen 'ding mee kan doen', dus eigen invulling van kan maken.

Een voorlopig lijstje met JA's

1. Financiële verplichtingen nakomen en bij onvermogen tijdig bespreekbaar maken
2. Een bijdrage leveren aan gemeenschappelijke activiteiten
3. Afspraken over taken die je op je hebt genomen nakomen
4. Bereid zijn om verantwoording af te leggen.
 - a. Bij besluitvorming waar een-

stemmigheid is vereist mag je uiteraard tegen stemmen, maar geen simpel veto uitspreken, dus bereidheid tot uitleg en compromis is vereist. Beetje volgens sociocratische besluitvorming

- b. Bij klachten over overlast. Verantwoording vragen en geven. Eerst bespreken met betrokkene(n) met iemand van het project (dus met getuige) erbij, bijvoorbeeld vertrouwenscommissie/persoon
5. Anders zijn van anderen respecteren, ervan uitgaand dat die anderen zich wel aan de JA's (en NEE's) houden
 6. Een zekere mate van openheid. Bereidheid om iets over jezelf te vertellen

En dan de NEE's

1. Vetorecht
2. Verwachten dat anderen op dezelfde manier willen leven als jij (je leefstijl opdringen)
3. Nieuwe partner zonder overleg met cluster of project in huis halen

Zoals je ziet zijn de NEE's bijna alle ook als JA te formuleren. Zijn de NEE's wel nodig?

Wij willen graag jullie reactie, zodat we in een volgende GA een uitgebreid en op brede CW ervaring gebaseerd JA lijstje kunnen samenstellen.

Anna Dijkhuis, juli 2008

De Grindhorst; nieuwste aanwinst WBVG.

Het liet even op zich wachten maar dinsdag 3 juni is de overdracht van de Grindhorst met woningstichting Vivare getekend! In de komende maanden zullen nog de nodige verbeteringen uitgevoerd gaan worden om de kwaliteit van de woonruimte voor de huidige 13 bewoners van dit mooie pand aan de Utrechtseweg te Heesum op het gewenste niveau te krijgen. Er worden 13 eenheden gerealiseerd, zowel zelfstandige als onzelfstandige. Tevens zullen er een gezamenlijke keuken, woonkamer en wat gemeenschappelijke voorzieningen zoals een bergruimte en een wasruimte komen.

GEHOORD GEZIEN GELEZEN

Voor deze rubriek putte ik voorheen uit de projectbladen van CW-projecten, maar sinds de Landelijke Vereniging geen kantoor meer heeft is er in het doorsturen wat de klad gekomen.

Zouden jullie zo vriendelijk willen zijn jullie blad naar mij te sturen of te mailen? Adres Oosterweg 2-B/C, 1968 KN Heemskerk, Heleentoet@xs4all.nl.

Strobouwhuis van vijf étages

Op het Steigereiland in Amsterdam-IJburg is een prefab strobalehuis van maar liefst vijf étages in aanbouw. Hierbij worden geprefabriceerde panelen van strobale gebruikt en veel energiebesparende voorzieningen toegepast.

Aardehuis Deventer

De Vereniging Aardehuis Oost Nederland wil in de omgeving van Deventer een ecodorpje stichten van enkele tientallen 'aardehuizen'. Dat zijn volledig zelfvoorzienende woningen, grotendeels gebouwd van (afval)materialen uit de directe omgeving. Wereldwijd staan er inmiddels zo'n duizend van deze woningen. Vanwege 'het verstikkende oerwoud aan bouwvoorschriften'. www.aardehuis.nl. In Zwolle gaat woningsrichting SWZ een aardehuis bouwen dat dienst zal gaan doen als theehuis.

Brochure Samen Wonen, Samen Kopen

Stut Consult stelde deze heldere en compacte brochure samen. Samen Wonen, Samen Kopen behandelt de verschillende rechtsvormen van gemeenschappelijk eigendom van woon- en/of werkruimten en de financiële organisatie.

Woongemeenschap 55+ onder glas

Het BuitensteBinnen heet het initiatief van een groep actieve senioren. Zij hebben plannen om in het noorden van het land een woonproject met vijftig wooneenheden te bouwen onder een glazen dak van een hectare. Natuur binnen en buiten zijn met elkaar verbonden, de sfeer van een tuin waarin gewoond wordt, ecologisch verantwoord bouwen, een lage energierekening en CO2-neutraal. Ze zoeken nu medestan-

ders ('dwarsdenkers') om hun plannen verder uit te werken. Web www.hetbuitestebinnen.nl.

De Hof van Heden in Hoogvliet

Zoekt nog bewoners voor de koopwoningen. De bouw van de 60 woningen, koop- en huur-, appartementen en eengezinswoningen, is eind 2007 gestart. Het plan ziet er op de maquette heel aantrekkelijk uit.

Elkrijk, woon-/werkwijk met sociaal karakter in Eindhoven

De stichting Elkrijk, opgericht in 2005, heeft een concept ontwikkeld waar mensen van verschillende leeftijden, achtergronden en mogelijkheden in een wijk wonen en elkaar actief ondersteunen. Het initiatief kwam van een groep ouders van kinderen met een beperking. Elkrijk wil plaats bieden aan 25 à 30 huishoudens. De gemeente Eindhoven heeft het bouwplan al goedgekeurd.

Een sociaal buurtje in Almere-Poort

In Almere-Poort komt een nieuw sociaal buurtje met 270 koop- en huurwoningen voor jongeren, ouderen, mensen met of zonder verstandelijke of lichamelijke beperkingen, alleenstaanden en gezinnen.

Een groen en sociaal buurtje in Utrecht Leidsche Rijn

De theoloog en het Tweede Kamerlid Ab Harrewijn, die in 2002 is overleden, had een plan voor de nieuwe Utrechtse wijk Leidsche Rijn: het Groene Sticht. Een groen sociaal buurtje, met kringloopbedrijvigheid, een buurtrestaurant, huisvesting voor daklozen, kleinschalige projecten met ambachtelijke bedrijvigheid en daaromheen 'goede burens', die er voor kiezen in zo'n omgeving te wonen.

Dit plan is nu realiteit. De wijk telt 32 sociale huurwoningen voor één- en tweepersoons huishoudens en senioren en negen luxe koopwoningen. Er is een grote winkel van Emmaus. Boven de winkel zijn een paar kleine woongroepen van jongeren en achter Emmaus staat het pand van de Nachtopvang in Zelfbeheer. In de voormalige boerderij zit nu restaurant De Hoge Weide, gerund door mensen met een verstandelijke beperking. Er zijn werkplaatsen waar oude meubels worden opgeknapt,

fietsen worden gerepareerd en er is een klusjesdienst. De ecologische tuin wordt door de wijkbewoners bijgehouden. De woongroep van Emmaus Leidsche Rijn is nog op zoek naar twee of drie nieuwe kernbewoners.

VERENIGINGSBURO LVCW

Postbus 19163, 3501 DD Utrecht

Tel. 06 130 15 869

Postgiro 2015796

internet: www.lvcw.nl

email: info@lvcw.nl

Discussie- of mailinglijst@lvcw.nl

LIDMAATSCHAP

Projecten kunnen collectief lid worden van de LVCW voor € 5,- per huishouden per jaar. Iedere groepsdeelnemer heeft dezelfde rechten als een individueel LVCW-lid.

Het individuele lidmaatschap

(incl. abonnement op "Gewoon Anders") kost €13,- per jaar.

Het lidmaatschap voor initiatiefgroepen kost € 2,50 per huishouden. Startende groepen kunnen, voordat ze lid worden, een informatiepakket aanvragen.

PRIKBORD

Voor woningzoekenden die een project zoeken en projecten die nieuwe bewoners zoeken:

www.woongroep.net

BESTUUR

Voorzitter

Rosa Verhoeff, Delft

Penningmeester

Gerard Koning, Groningen

Secretaris

Hanneke Verdonk, Purmerend

Lid

Peter Bakker, Eindhoven. (tevens webmaster en bestuurslid Federatie Gemeenschappelijk Wonen)

Lid

Anna Dijkhuis, Rotterdam. (tevens bestuurslid Federatie Gemeenschappelijk Wonen)

Kijk voor meer informatie en adressen op:

www.lvcw.nl

Landelijke Vereniging Centraal Wonen

Postbus 19163

3501 DD Utrecht

Tel. 06 130 15 869